

Aydın Erkurt

- şiirler -

Yayın Tarihi:

8.4.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Amonyak

Loş bulutlarında,
İhanet taşır, yağmurları.
Tütün, alkol, amonyak damıtır,
Karasında,

Basık tavan barları.

Müdavim dışı, birkaç genç,
Kan çanağı gözlerle, gözler;
Davudi sesli hatunları.

Kıkırdaşır bir yandan,
Makyaj altı gülümseyen,
Bakire artıkları.

Bıyıklarına dolar, salyaları,
Giyinik, aç kurtların,
Yine tutmuştur,
Bel altı ağrıları.
Neden ağlamaz kimse,
Sabaha sönecek,
Kırmızı aşk sefaları.

'Alın teri kutsaldır' derdi, dedem.
Halbuki,
Bir sürü likit var, bedenden süzülen.
Kim? Kimin? Kurrası,
Bazı paralar yorgundur,
Bazıları uçarı.

Barlarda,
Her hela çıkışı, görmüşümdür.
Bulamadığım gözlerinde.
Aşksızlığımızı.
Bilmişimdir, söylememişimdir.
Velhasılı.

Aydın Erkurt

Babadan Oğula

Düşlerimin prensi,
Biricik oğlum.
Dünyadaki en mutlu spermim.
Seni seviyorum..

Hepsi bu,
Milyarlarca 23Y den
Milyarlarca dolambaç ve,
Karanlık geçitten geri kalan,
Güzel ruh
Seviyorum seni...

(ekim2004)
11. YAŞIN KUTLU OLSUN.

Aydın Erkurt

Bakir Düşler

Son nefesimde,
Dudakların olacak, beynimde.
Yine öpecek bekaletini düşlerimin.
Sana kanayacağım,
Azrail'e bırakmayacak,
Yüreğimi, azı dişlerin.
Sende yaşayacak, atar yanım.

Boğulacak cellat,
Ruhumun avkalanmış terinde.
Ellerin karanfil kırmızısı,
Kızarmak mahrem yerimde,

Korkusuz bir çiçek olmuş,
Kök salmış aşkımız,
Sırat köprüsüne

Sorgucu melekler hesap soracak,
'Cennet' yazacaklar tenime,
Ben gitmeyeceğim.
Loş kalabalık diyecek ki.
Deli mi? Ne?

Sonra,
Tanrı öpecek bizi.
Yerleşeceğiz, kök salmış,
Köprü üzeri
Çiçekten evimize.

Aydın Erkurt

Bayram Duası

Bayram gelsin gayri obalarımıza.
Kelebek değil, kaplumbaęa olsun ocukluęumuz.
Yanginsız ormanlarda..
Yıldı bir gn çeker yağsın yağmurlarla.
Dinsiz olsun sevgiler,
Uak glgesi yataklarda
Kundaklanmasın bebekler,
Gnebakan tarlalarında yeşersin,
Yeni yetmeler,
Tm mayınlar patlasın,
Mısır patlağı olsun, şarapneller.
Roma, Mısır, Anadolu,
Mezopotamya, Hindu.
Astekler diyarında,
pşsn, yaşı-geń tm ekler,
Bayram gelsin gayri obalarımıza.
Kfretmesin şiirler..
Aydın Erkurt

Beyaz

Bir sürü güzel insanlardı,
Dediler di.
Çokluktan,gelmeliydik.
Çoktan.

Tek olana,
Beyaza.
Rengarenk beyaza.

Meşguldük,
Gelemedik, bulamadık.

Karanlıkta,
Renkleri vurup,
Gökkuşağına mezar kazdık.

Vurulan ilk renkte,
Küstürdük beyazı
Ana sütü; doğurgan beyazı.

Gayri, haktır,
Saatsiz otobüsün durağında bekleriz,
Bizi götürececek, kapkara ayazı..

Aydın Erkurt

Biri Vardı, Biri Yoktu.

Biri vardı, biri yoktu.

Umutları, hayalleri,
İşi, aş, kadını.
Şatosu vardı,
Küflü, demir kapıları,

Loş tangolarda, siyah ve donuk,
Patlıcan moru kravatı.

Yeni arabalar, eski pipolar.
Banknot ve ciroları.

Çok; ama çoktu,
Ensesinde ağrıları.

Attılar.
Aç, dişi ahtapot sürüsü,
Ortaladılar şah açmazı.
Filin ayağı havada,
Ezildi,
Ter okyanusunun kayıp miçosu,

Karaltılar ardında,
Atar nabzı.
Gitmek istedi birlikte,
Gidemedi, şatoya kaldı,
Nefes tadında yalnızlığı,

Miço eridi suya,
Ensesinde ağrıları,

Ne kendisi,
Ne de izini sürececek,
Kimse de kalmadı.

Aydın Erkurt

Çengelköy Hıyarı

Çengelköy hıyarı; yeşil,sulu.
Tuz dökmek gerek;

Dokunmalı,
Kokusu kalır akşama dek,

Vadesiz hesapta,
Sabırsız, oynak yüreklerimiz,
Aç – kapat,
Bir imzalıktır,heyecanlarımız,.

Israrla uçucu tüm kokular
Çekilen para, soyulan hıyar.
Ejderhadır, istemler.
İnsanoğlu bu; biraz tuzlar da yutar.

Aydın Erkurt

Dört Kere Sonbahar

Batak, yapışkan, kanar,
Titriyor, anafor içinde damar,
Bu, bir sıtma yangısıdır.
Mevsim dört kere sonbahar

Artık;
İncitilmiştir gelecek,
Aç, susuz kalmış inanç,
Deyimler, bomboş
Laf olsun konuşmalar.
Doğala benzeşen aromalar,
Bir de,
Tadı unutulmuş domates var,
Kırmızı;
Aşk olsun, aşkları kadar,
Mevsim dört kere sonbahar.

Aydın Erkurt

Düşleme

Sen bizi düşünme,
Hatta hiç düşleme,

Mezarlıkta bade ier,
Neşemizi buluruz biz.

Mezar taşlarına kadeh vurup,
Sebepsizmiş gibi de;
Ağlarız biz.

(mayıs-2004)

Aydın Erkurt

Gelincik

Güzeldi,
Sonsuzdu,
Yalnızdı.
Ve en ilk ve en sondu.
Pişmandı,
İnsan; bir hataydı.

Köle artık, yanılgısına
Kendi icadı kalın prangada.

Zamanı doğuran elleri yüzünde,;
Yay bomboş kaldı
Atılmış okun ardında.

Depresyonda,
Kirli bir don bu,
Çocukluğundan kalan,
Hala, sırtında.

Bu kadar milyar şeytanın tam karşısında,
Sadık düşmanı ve biziz gülümseyen arsızca.

Hepimizdik,
Birbirimizdik,
Terk ettik, terkedildik.

U dönüşsüz bir bulvarda,
Asit yağmurları vardı.
Her damlası bir gelincik.
İç yangısı sonsuz hüznü,
Çoktan hakkettik.

(Haziran-2004)

Aydın Erkurt

Gelinlik

Gelecek için;
Her kes gelecek için,
Yaşıyor diyorsun.

Kaşifi gibi, bir bulunmazın
Kelimeleri tekrar, tekrar eziyor,
Gelecek için her şey diyorsun.

Taze avsın sen,çaylak oyuncu.
Kıdemli avcıdır zaman baba,hem avlakçı
Oynatıyor herkesi,tarih boyu dönmüş,
Durdurulamaz, makarası.

Büyük filmin tek karesi bile olamamak,
Bir yaşam diliminde;
Ne kadar da hoyrat.

Aslında, hep aynı ve hep eski,
Yeniden; yeniden başlıyor fakat.
Minerallerin yüzyıllardır bildiği;

Yaşam,
Şekil değiştirmiş oyuncularını ile,
Moleküler,
Sıradan kıpırtılar sanki,

Kurduğun en iyi senaryoda beynin,
Gelecek için diyorsun.
Lakin,
Truva atına sığmaz bu gelin.

Kim,kazandı savaşı?
Hangi atın soluğunda kaldı heybet,
Umar beklemiyor, insan savaşlarından;
Zaten sonsuz galip, medeniyet,

Sana kestiği de öylesine,
Tek yönlü bir bilet.

Mutlak suçluyum biliyorum.
Küçük savaşların yitirildiği,
Benim seni yitirdiğim,
Anadolu dağlıklarında yaşıyorum.
Siste, yosunda,
Umutta kıpırtılanıyorum.

Tüm tevazulara rağmen,
Bekliyorum, serin ve vakur,
Tanrı biliyor,
Doğduğum için yaşıyorum,
Bir zehirlenmiş kafur.

Üzölme!
Zorunlu bu civarda gelinlik,
Şimşekler, teos kalınlığında,
Maviye ışıır, kanar bekaretimiz.
Tahta bir sandık yalnızlığı,
Gerdek gecemiz.

Gelinliğim yırtılıp,
Tenim dişlenirken.
Sen de duymayacaksın,
Kalçalarında kocanın ellerini,
Kabir böceklerinin,
Etimi parçaladıklarını,
Duymadığım gibi.

Aydın Erkurt

Gölgenin Heykeli

Gün batımı terk eden,
Kızıl saçlı,
Biraz kadın,
Biraz sen.

En koyu gölgesisin,
Tanrının;
Güneşlerin döndüğü,
Tenimin titrediğı,
Her iklimden.

Kutuplara giden, kayalıklar yarıncı,
Yürürken,
Tabanlarıma kanaviçe dikenler;
Yumulduğum,
Evrenin araladığı dudaklar.

Tekrarlarken,
Her başlangıcı,
Her seferinde,
Kırılan burnumun gıcirtısı,
Tövbesi bir umudun,
Bir haykırışı..

Tüm yönler çarpışır,
Bu; pusulaların kırılışı.
Melekler şaşkın,
Yaşanan, mahşer kargaşası.
Ellerim avuçlarında,
Özlenen sonsuz huzur,
Çakılı çivide,
Şarkacın mihenk noktası.

Uyanılacak ise, bir daha;
Sevgi dolu gözlerin anımsatacak,
Yitik yaşantılarımızı;

Gölgenden mahrum kalırsam,
Ey! Buda heykelinin esrik kızı,
Birden büyür; kanatırım karanlığı,
Mağaraların yanar, gök kan kırmızı.

Aydın Erkurt

Günahlarım

Günahlarım,
En büyük aşklarım,
Tutkulu, vazgeçilmez;
Bir harakiri sanki.

Yaşam,
Nefes ritmindeki dansım benim.
Süsleri günahlarım.

(temmuz-2003)

Aydın Erkurt

Hanlar

En uzun masaldık,

Yolcuları tükenmiş,
Koca kapıları kilitlenmiş hanlardık.

Yolculuktaydık, iki han buluştuk.
En uğurum mevsimde,yola çıkmıştık.

Kaçıncı handır bu yolculuğa çıkan,
Büyük depremlerin kiracısıydık.

Tüm yollar biliniyor.
Eski konuklar ve anılarla beraber.

Nefesimiz kesiliyor,
Toz toprak içindeyiz.
Çatırıyor kerpiçler,

(16.7.2003-dağevi.)

Aydın Erkurt

Hayat Bilgisi

Çevremizi tanıyalım dersi değil,
Hayat bilgisi; ilkokuldan kalma.
Tanınmaz acılar ile büyüdü,
Acemi yüreğimiz.

Hala asılı kalmış, bizi yaşar,
Kara tahta kıyısında, tebeşir beynimiz.

Neleri verip, neleri öğreniyoruz.
Elbette, bir gün,
Tükenecek tebeşirimiz,
Ve elbette, biz.
Tükene, tükene biziz.

Aydın Erkurt

Hiç Bir Şey

Hiç bir şey dediğin,
Hiç bir şey mi?

En azından, satır araları,
Söylenemeyen, saklanan..
Adından tırtığımız,
Ve isimsiz bıraktığımız.
Yan cebimizdeki.

'Sen benim hiç bir şeyimsin'.de
Acıklı bir aşk hikayesi;

Nihayetinde tüm konuşmaların,
Yarım yamalak ret edilen;
En derinde ki.,
Leyleklerin üzerinden geçip,
Ziyaret edemedikleri.

Son böğürtüler ve ağlamalar öncesi,
Fırtınaya ramak kala tarifi..

Hiç bir şey yok.korkma! da
Bir yalan ifadesi.
Değil mi?
Hiçbir şey.

Yetmezliğimizde;
Suç örtülerimizin,
Kıvırtmaların ilk cümlesi.
Edat, zamir, mastar karışımı.
Karmakarışık değil mi?

Hiçbir şey dediğin.
Hiçbir şey mi?

(Temmuz-2004)

Aydın Erkurt

Kadınım

Güneşi yüklenmiş, sırtına,
Çöllerde sulamış yüreğini.
Çıyanlar beslemiş; kıvrak,sevimli.
Şerbetlenmiş, felek ısırganına.
Nektar olmuş; ağulu teri.

Gözler hala doğuda,
Ayakları, okyanus mavi.
Yıldızlar serpmiş saçlarına.
Geceleri; uyutmamış,
Diri tutmuş, umudu koynunda.

Berrak bir çan çalıyor.
Gökkuşağı ile asılı,
Sıra dağlarına, gerdanına.
Sesi yaklaşıyor, duyuyorum,
Işımaz dediğim, sisler ardına.

Bir telaş, bir sevinç,
Saldırgan hazırlıklar,
Fildişi kulemin başında.
Son vals için;
Bu endişeli, onmaz; dipsiz dua.

Aydın Erkurt

Kalem

Hoş geldiniz,
Devrik devrimler hapishanesine,
Üniforma, insan şekli, müebbette.
Dört duvar dünya,
Oyuncak, Çin Setti,
Okyanusun nefesine.

Belalıdır, esareti.
Atmosfer boyu öfke,
Bitmemiş, bir tutam soluk,
Ölümün bekleme odasındakine.

Saklı kader yazısı,
Mum dumanı mürekkepte,
Batalıklar buğusu, ak bulutlar,
Hala mı bakire?
Ahh! Bu damıthane.

Ne desem de?
Ne dersen de?
Bu kalem, son eğlence,
Ölümün bekleme odasındakine.
Bekle!

Aydın Erkurt

Karanlıkta Pandomim

Kötürüm ve aksi artık yüreğim,
Köhne ve paslı,
Pandomim sanatının ezberinde geçti,
Onca yıl; tutuk, çaylak, sevdalı.

Dönülemez; yitik,
Ömrün, taze sabahları.
Yollar hala bilinmedik,
Her yan, kesif, dumanlı.

Göktaşı mıyız? Güneş mi?
Dört boyutun, zavallı çocukları.

Sis çanları susuk, sesler çürük,
Metaller yorgun; ağlamaklı.
Kaybolmuş, okyanusların Ak Tanrıları.

Elerimiz boş, daha şimdiden,
Dört kitabın, dördü de ağır yaralı.

Nerede?
Nasıl başladı bu çarpıntı?
Kaygan bulutlarda yaşar,
Bilmediğimiz sevgiler;
Masum, ürkek, kaygılı;

Duyulmadık, masallarda,
Yürünmedik yollarda,
Tek başına, yağmursuz,
Mümkün mü yaşamak aşkı?

Aydın Erkurt

Kırlangıç & Oğulları

Sıcak bir simitmiş, kokuyor
Açılan gün; sabahları.
Sarmalından, ince ince,
Susam susam dökülüyor,
Güneşin genç ışıkları,

Kozmik görevinde herkes
Adamakıllı.
Hep aynı, hep farklı,
Bir kıvrımında akarsu..

Kırlangıçlar uçuşuyor,
Suya batmış minik gagaları,
Doğmamış yavrularına,
Bir yuva telaşı.
Geleceğe taşıyorlar,
Tomurcuk, tomurcuk,
Yapışkan çamurları.

Yaşamlarında ilk ve son kez
Bu iç güdüsel yaşam girdabı..
Bir daha bu iklimde olunmayacak,
Yine dolduracak gökyüzünü,
Yine özgür,
Yine kendi yörüngelerine mahkum.
Oğulları,

Aydın Erkurt

Kuş Uçuşu

Kuş uçuşu koşsam,
Yarım saatte yanındayım,
Çiçeklerin kokularında,
Bir de zıplarsam,
Çamların tozlarında;
Anında koynundayım.

Döşüne yaslandı işte ruhum,
Titrek bir hançer dudaklarım,
Tenini çiziyor, kanatacak soluğum.
Kasıklarında sancıyım bu akşam,
Sakaların avazındayım, buğulu.
Bir o kadar da utangacım.

Temizlendim demiştim
Hani silinmişti geçmişim,
Duru bekaretine banıp
Beyaza dönecektim

Lakin,
Gitmiyor bataklık kokusu,
Yaşanmışlıktır bu,
Yıkansa da tortulu,
Şehvet kokulu, koyu.

Kazınamaz kuru salyalarda,
Kaybolsa da göz yaşlarım,

Bize dönük her şey,
Sadece;
Şu ara;
7.65 den uzaktayım..

(Ağustos-2004)

Aydın Erkurt

Küflü Zırhım

Kulaklarım uğulduyor,
Şen, pervasız sesleri.
Zafer kuyruklu kırlangıçlar;
Zırhıma çarpıyor neşeleri.

Bir delik açacaklar az daha,
Kanıma sızacak sevinçleri.
Uyandıracaklar az daha,
Yürek kuytusunu, yıldızda
Şu an uyuyor kardeşleri.

Ama bilmiyorlar mı ki?

Annemin memelerinden,
Kıvırcık saçlı, esmer çocuk patilerinden
Lise aşkları uykusuzluklarına

Gıcır umutlar, hayaller,
Ve tanıdık hayal kırıklıklarına.

Yüzlerce kara kuytularda yitirdiğim ruhuma,

Dostluk nidalarıyla inleyen,
İnsan pazarlarına.

Dönemem.
Tekrarına; katlanamam..

Büyüdü benim, oğullarım,kızlarım.
Yaşlandı, köpeklerim,
Bunadı gül ağaçlarım.
Bir de köhnemiş ki bel omurum.
Kelebek,
Bir kelebek konsa kırılırım..

Aydın Erkurt

Limandan Çıkmalı

Kalın bir yorgan gibi yıllar,
Hem sıcak, hem ağır.
Tozlanan yastıkları silkeleme zamanı.
Eski yelkenlimizin, bezleri ile beraber yıkamalı,
Ne varsa, geride bırakıp,
Limandan çıkmalı.

Önce kalp odasının örümcek ağlarından kurtulmalı.
Vebasız bir gezegen,
Kurutmayan bir güneş bulmalı,
Okyanusları uçarken,
Belki de sövüp saymalı,
Ama;
İlla;
Limandan çıkmalı.

Aydın Erkurt

Mecburen

Bir ceza, bir bedel,
Yıldızları titreten;
Emir bu.
Anamdan çıkarken geliveren.

Uğruna yangınlar, cinayetler.
Yürek çölümüzde; yediveren
Kılcal damarlar tanrısı,
Oksijen tadında büyüten.

Mavi güvercin,
Göğüs kafesinden salıniveren.

Sonsuza durup,
Aniden bitiveren.

Öylesine hercai ve haşarı bir kuş ki,
Ve öylesine puşt ki,
Solumak.
Kıymeti arttıkça,
Bizi ters yüz eden.

Aydın Erkurt

Sarı Akşam Üzerileri

Geçebiliriz artık,
Morarmış,
Kırmızı dudaklardan,
Sarı akşam üzerileri.
Yenik bir sonbaharın,
Yaprak döküntüsü,
Tükenmiş, aşkın hüznü.

Atamıyoruz
İçimizdeki hastalıklı polisi.
Mıhlanmış bize,
Kanımızdaki aids gibi.
Zaman;
İş birlikçi.
Usulca bitiyorlar bizi..

Sarı, akşam üzerileri

Vesika almadan dolaşıyoruz,
Yaz bitimi, aşk sokaklarında.
Ola ki rastlaşır puslu gözlerimiz,
Olmadık bir insan koynunda.

Sarı, akşam üzerileri,

Sararırken biz,
Bacakları titreyen,
Yaşlı bir kaplanın,
Güz sarısında.....

Sarı, akşam üzerileri....

Aydın Erkurt

Satrancın Duyguları

Bir öğrenmişsin, pir öğrenmişsin,
Çözölüvermiş denklemleri evrenin,
Dört çeker olmuş; iki çarpı ikilerin,
Hep 'R' doğuruyor 'Q' ve 'P'lerin
İyi – kötü, güzel- çirkin de tüm sezinlemelerin

Sebepsiz değil benim de susmalarım,
Kabulleniş mi? Gevşek gülümsemeler,
Terk ediş değil, bu sakın gitmelerim,
Isırgan otuna dönmüyorsa dilim.
Konuştuklarım; anlatamadıklarım,
Bu nefes artışımda,

Kurşun kalemin açılışında ise tükenmelerim,
Yazılanlar gazelse, aklın sonbaharında.
Duruştan yoksun betimlemelerimdir,
Yenilgilerim.

İnan sevgili
Ben senin düz mantığın,
Ya da yoz matematiğin değilim.

Satrancın duyguları üzerine olsun,
Piyondan ötesine geçmem,
Şadece hüznüm oluyor vampirellam;
İnsana dair hiç bir şey bilmemen..

Aydın Erkurt

Tablo

Bu ne pırıltı?
Ne kadarda parlak.
Çağdaş, modern, hatta,
Global adeta hayat.

Doymaz ejderhanın,
Tatlı sempatik sihirleri değil mi?
Bu tuvallerdekiler..
Bilenler biliyor fakat..

Ekim-2004

Aydın Erkurt

Tatlı İhtiyarcık

Tatlı bir ihtiyarcık olmak,
Gayrı düşlerimde.

Burnumun ucunda taze çiçekler.
Unutmadığım sevinçlerimde,
Yakın temas, hüznler.

Ucuz telaşlar,yorgun sulara yırtıldı.
Dipte hepsi,
Mürekkepler suya dağıldı.
Bu yürek uslandı,
Ya da hiç uslanmadı.

Derinlerde,
Bir büyük yelkenli hazırlığı,
Rotalar ezberde.

Bu sefer; inan ki,
Bedeli ödenmiş kapital aşklardan,
Uzak denizlere..

(mayıs-.2004)

Aydın Erkurt

Ucuz Tanrı

Sevgiyi tanımamışken,
Bir insan omuzunda,
Gülü koklarken yada
Güneşin ışığında
Paylaşımında bir acı biberin,
Hiç olmazsa sokak,
Sokaktaki köpeğin yalanmasında

Ucuza tanrılar alınır,
Daha ucuza satılır.
Tabelası altında.

Masturbasyonlar yetmez olur.
Eşyalar ve tüketimin doruğunda

Yanık, tüm duygular,
Sığınılacak gölge kalmamış.
Bu zihin aldatmacasında.
Aşk istediğini söyleyen,
Büyük tezgahlar arasında..

Pembe panjurları temizlemekten aciz
Doğasını yitirmiş hevesler.
Kendi karasularını,
Kendiliğinden terk etmekte
Amerikan filmi hayaller.

Gülebiliriz artık,
O ucuz barlarda.
Analarımız öpülürken.
Pazara konacak ruhumuz da yok,
Yüreğimiz yitik zaten.

(2003)

Aydın Erkurt

Umutların Üşüdüğü Andı

Umutların, üşüdüğü andı,
Havalardan, temmuz sıcığı,
Kızgındı, yozdu; küçük adam.
Yine düzeni bozacaktı.

Bir vantuzun, dipsiz girdabında,
Huysuzdu eti,
Bir ileri - bir geri sallandı.
"Hayatımı yaşıyorum işte" dedi.
Sadakat bir kandırmacaydı.

Belki de haklıdır;
Savunmalar saldırı,
Saldırıları savunmaydı.

Yalnız insanın, ihanetimi olur?
İhanetler hep toplumsaldı.

Ahlak zabıtaları, eskiden.
Tombul, mutsuz teyzeler,
Kaytan bıyıklı amcalardı,
En büyük günahlara;
En çok onlar yakınlardı.

Sonra polis amcalar bekledi bizi,
Ama onlarında, şehvet kokan copları vardı.

Boş terimler dolsun;
Aldatmalar sakıncalı,
İhanetler, yaşamsaldı.

Aptaldı erkekler, o yüzden,
Hep onlar suçlandı.
Halbuki;
Trajikomik oyuncaklardı.

En iyilerimiz kimler?
En iyi saklananlar mı?

Her şey sadece el değiştiriyor,
Onanmış hainlik, güce bağlı.

Elbette gönlümüz aşktan yana,
Yaşam, sadece, sıradan bir -ikilem- olamazdı.

Bu arada;
Affedersiniz.
Çorbamız nerede?
Ekmeğimizi, kim çaldı?

Aydın Erkurt

Yalnız Hüzün

Yalnızlık değil bu yalnızca,
Sindirilememiş bir hüzün de.
Gaz sancısı gibi kafa taslarında.
Gurul gurul.

Biz patlamaya hazır deliklilerden,
'En El Hak' yüksekliği ise,
Beklenen en büyük sabıka,
Tabii hüzünleniriz, yalnız başımıza..

Ertelenmiş mutlulukların umudu,
Tecavüz ediyor yaşam anına.
Tüm beyin kıvrımlarına.
Gürül gürül.

Ölüm telaşının saldırganlığı
Kanımızda,
Kapital, yüzlerce serum takmış
Ayrıca tüm damarlarımıza.
'Her şeyi tüketin!
Önce kendinizi.' Diyor..

Çıkarılamaz derinlikteki hüzün
Kalıyor bize,
Biz bitince,
Bitik yıllardan geriye.

Dedimdi ya,
Yalnızlık değil bu, yalnızca,
Sindirilememiş bir hüzün de.

(Aralık-2003-dağevi)

Aydın Erkurt

Yarım Şişe

Bütün içki şişelerini,
Yarısına kadar; çok seviyor,
Sonra;
Her şeyi çok seviyorum.

Sonra;
İbadet başlıyor.

Acıyarak ve acıtarak, kendimi
Miraca çıkıyorum.
Evren boyu, güzellikler,
Attırıyorum yeryüzüne,
Kar yağıdırıyorum, bereket gelsin diye,
Ilık ve yapışkan,
Yapışmıyor kimseye.

Mavi bumerangım,
Çelik oklarla fuhuşundan,
İlet dönüyor ellerime,

Sessiz haykırışlardan, sağır,
Atlıyorum mavişe,

Ozon deliğine düşüyor,
Atmosfer girişi yanıyorum.
Her yanımla alev, canım yanıyor,
Sonra;
Sonra, üzerime işiyor.
Sönüyorum.

Son kadehteki buzdan, sörf yapıp,
Atlıların peşine takılıyorum.
Akşam oluyor,
Annem beni çağırıyor,

Ben de eve gitmiyorum...

(Ekim-kasım 2004)

Aydın Erkurt